

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งที่สังคมและประเทศชาติใช้ในการพัฒนา หล่อหลอม คุณภาพชีวิตของประชาชนพลเมืองให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมและประเทศชาติโดยส่วนรวมต้องการ สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันการประถมศึกษาถือได้ว่ามีความสำคัญที่สุด เพราะการประถมศึกษา เป็นการศึกษาในระดับเดียวที่ประชาชนคนไทยทุกคนของประเทศได้รับจากรัฐ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2532)

การที่จะจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่เป็นบุคคล ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน เป็นต้น นอกจากนี้การจัดการ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ตลอดจนการจัดงานบริหารโรงเรียน ก็มีผลสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการประถมศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ กำหนดงานบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วยงาน 6 งาน คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน งานทั้ง 6 งานนี้ไม่มีเป้าหมายหลักร่วมกันคือ ให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรโดยมีงานวิชาการเป็นหลัก ส่วนงานอื่นเป็น งานสนับสนุนส่งเสริมงานวิชาการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2528) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์ (2528) ที่กล่าวว่า การบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจะมีงานวิชาการเป็นหัวใจหรือเป็นแกนกลาง และมีงานอื่น ๆ สนับสนุนให้งานวิชาการประสบความสำเร็จ

ในการดำเนินงานให้งานวิชาการภายในโรงเรียนบรรลุตามเป้าหมายนั้น จะต้องอาศัย การนิเทศการศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนิเทศการศึกษา ในโรงเรียน คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ผู้บริหารในฐานะเป็นผู้นำทางวิชาการและมี หน้าที่ที่จะต้องกระตุ้น ส่งเสริม และติดตามการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ กำหนด ส่วนครูผู้สอนถือว่าเป็นผู้ที่นำหลักสูตรไปสู่การสอนโดยแท้จริง ทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรม

ที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร การที่จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวก็อยู่ที่คุณภาพการสอนของครู เป็นประการสำคัญ หากครูผู้สอนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาทางด้านวิชาการให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ ๆ ก็มีโอกาที่จะประสบผลสำเร็จได้อย่างมาก

การพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนวิธีหนึ่งคือ การนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น อาจเริ่มด้วยการศึกษาปัญหาตามต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้วยวิธีนี้จะช่วยให้เข้าใจสภาพการนิเทศที่เกี่ยวข้องกับงานในโรงเรียนของตน ช่วยให้สามารถแสวงหาวิธีประสานงานนิเทศให้ส่งผลต่อการเรียนการสอน และแก้ปัญหาการเรียนการสอนในโรงเรียนของตนโดยตรงมากยิ่งขึ้น (อุทัย บุญประเสริฐ, 2528)

ซึ่งความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ A. S. Ban, W. H. Burton and Leo (อ้างถึงใน ชาญชัย อาจีนสมาจาร, ม.ป.ป.) กล่าวว่

หลักการนิเทศการศึกษาที่ดี ควรถูกกำหนดโดยแนวทางของปรัชญา หรือวิถีชีวิตในสังคม ซึ่งได้จากความต้องการของบุคคลในสังคมนั้น ดังนั้นการทราบความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอน จะเป็นข้อมูลทางปริมาณเพื่อแสดงถึงเป้าหมายที่จะพัฒนาในเรื่องการเรียนการสอน เป็นการตรวจดูให้แน่ชัด เพื่อให้การนิเทศเป็นการนิเทศเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความต้องการนั้น ๆ โดยตรง

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา มุ่งสร้างคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา และมีคุณธรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพได้ตามควรแก่วัยและความสามารถ และคาดหวังว่าผู้เรียนจบหลักสูตรนี้แล้วจะอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมในประเทศไทย ได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้พื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม

สภาพปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับการศึกษาพื้นฐานสูงสุดในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อัตราการเรียนต่อของนักเรียนในระดับนี้ยังต่ำมากเมื่อเทียบกับอารยประเทศและเพื่อนบ้านที่พัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรม หรือกึ่งอุตสาหกรรม ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 9 ปี รัฐจึงควรมีมาตรการให้นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เรียนต่อมากขึ้น ตลอดจนเด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 11-12 ปี ยังไม่สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานตามที่กฎหมายกำหนดได้ เนื่องจากขัดกับหลักสากลว่าด้วยสิทธิในการ

ใช้แรงงานเด็ก ดังนั้นจึงควรขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สูงขึ้นเพื่อให้เด็กมีความรู้ความสามารถ และวัยที่สอดคล้องกับกฎหมายแรงงานที่กำหนดไว้ และที่สำคัญคือสภาพความต้องการของตลาดแรงงานส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีคุณภาพอย่างต่ำระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

การขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้น จึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ดังได้ระบุไว้ในนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ว่า "เร่งรัดจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการทางการศึกษาในด้านการพัฒนาบุคคลและให้สัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาประเทศ" ซึ่งในเรื่องดังกล่าวรัฐบาลปัจจุบันได้กำหนดไว้ในนโยบายสังคม ซึ่งได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2534 ว่า "เร่งขยายโอกาสและบริการทางการศึกษาในและนอกระบบให้กว้างขวางและทั่วถึง เพื่อยกระดับการศึกษาพื้นฐานให้ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นอย่างต่ำ" (กอนโยบายและแผนศูนย์อำนวยการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534)

กระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาเพื่อประชาชน จึงมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจัดทำโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ จาก 6 ปี เป็น 9 ปี เพื่อสนองตอบนโยบายของรัฐบาลจึงได้เปิดดำเนินการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาต่อจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2533 ใน 72 จังหวัดทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) จำนวนจังหวัดละ 1-3 โรงเรียน รวม 119 โรงเรียน

จากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ารัฐได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ยังไม่พบข้อจำกัดในส่วนของผู้บริหารโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในแนวดำเนินการบริการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุนโยบายและหลักสูตร ตลอดจนโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับ ปีการศึกษา 2533 ยังไม่สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมและการประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533) ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงสนใจที่จะศึกษาถึงความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนของผู้บริหารและครู เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนา

การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนของผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ศึกษา คือ โรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับ ปีการศึกษา 2533 โดยมีผู้ให้ข้อมูลคือ
 - 1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
 - 1.2 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 ในปีการศึกษา 2534
2. ขอบเขตที่ศึกษา ผู้วิจัยศึกษาจากกรอบการจัดงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2532) ซึ่งระบุงานวิชาการไว้ดังต่อไปนี้
 1. งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
 - 1.1 จัดทำหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร
 - 1.2 ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตร
 - 1.3 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร
 - 1.4 การนำหลักสูตรไปใช้
 2. งานการเรียนการสอน
 - 2.1 การจัดครูเข้าสอน
 - 2.2 การจัดตารางสอน
 - 2.3 การเตรียมการสอน
 - 2.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.5 การสาธิตการสอน
 - 2.6 การสอนซ่อมเสริม

3. งานสื่อการเรียนการสอน
 - 3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน
 - 3.2 การใช้สื่อการเรียนการสอน
 - 3.3 การเก็บ บำรุง รักษา สื่อการเรียนการสอน
4. งานวัดและประเมินผล
 - 4.1 การศึกษา ทาความเข้าใจ ระเบียบการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร
 - 4.2 การจัดทำ เครื่องมือวัดและประเมินผลตามหลักสูตร
 - 4.3 การใช้ เครื่องมือวัดและประเมินผล
5. งานห้องสมุด
 - 5.1 การจัดหา จัดทำเอกสาร หนังสือ สำหรับครูและนักเรียน
 - 5.2 การเก็บรักษาหนังสือ
 - 5.3 การให้บริการ
6. งานนิเทศการศึกษา
 - 6.1 การจัดนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
 - 6.2 การนิเทศการสอน
 - 6.3 กิจกรรมการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
7. งานด้านการวางแผน และกำหนดวิสัยทัศน์ดำเนินงาน
 - 7.1 การวางแผนและแผนปฏิบัติงานวิชาการ
 - 7.2 การปฏิบัติงานวิชาการตามแผน
 - 7.3 การประเมินผลแผนงานวิชาการ
8. งานส่งเสริมการสอน
 - 8.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 - 8.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
9. งานประชุมอบรมทางวิชาการ
 - 9.1 การจัดอบรมทางวิชาการ
 - 9.2 การประชุมครูภายในโรงเรียน

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. การนิเทศงานวิชาการ หมายถึง การกระตุ้น ช่วยเหลือ สนับสนุน หรือชี้แนะในการปรับปรุงงานด้านวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน งานส่งเสริมการสอน และงานประชุมอบรมทางวิชาการ
2. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การสำรวจเพื่อนำมาพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับสภาพการณ์หรือปัญหาที่ผู้บริหารและครูประสบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานวิชาการภายในโรงเรียน
3. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่โรงเรียน ประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
4. ครู หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 ในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2534
5. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามโครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2533

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการพัฒนาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้นิเทศจากหน่วยงานต้นสังกัดใช้ในการวางแผนปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับการนิเทศมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ โรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตามโครงการนาร่องขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับ ปีการศึกษา 2533 จำนวน 119 โรงเรียนโดยมีผู้ให้ข้อมูลคือ

1.1 ผู้บริหาร จำนวน 119 คน

1.2 ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากจำนวนทั้งหมด 1,623 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (จากตารางสุ่มของ Krejcie and Morgan, 1970) 310 คน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 429 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสำรวจความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารและครู จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

- 1) งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 2) งานการเรียนการสอน
- 3) งานสื่อการเรียนการสอน
- 4) งานวัดและประเมินผล
- 5) งานห้องสมุด
- 6) งานนิเทศการศึกษา
- 7) งานด้านการวางแผน และกำหนดวิธีดำเนินงาน
- 8) งานส่งเสริมการสอน
- 9) งานประชุมอบรมทางวิชาการ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษา ค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิด และหลักการต่าง ๆ เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา การนิเทศงานวิชาการ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รวมถึงเอกสารงานวิจัย พร้อมทั้งสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา และการนิเทศงานวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้มากำหนดเป็นแนวทางและโครงสร้างของเครื่องมือ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามและแบบสำรวจความเข้าใจ ตามเนื้อหาและขอบข่ายที่กำหนด โดยครอบคลุมกรอบความคิด และขอบข่ายของการวิจัย
4. นำเครื่องมือ คือ แบบสอบถามและแบบสำรวจความเข้าใจที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจ เพื่อให้ข้อเสนอนี้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามและแบบสำรวจความเข้าใจเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงในเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบสอบถามและแบบสำรวจความเข้าใจที่แก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือในการวิจัย
7. จัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลด้านสภาพภาพส่วนตัว วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิชาการของผู้บริหารและครู วิเคราะห์โดยใช้มัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและรายตัว เพื่อหาระดับความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการและหาระดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูในแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์ของ เบสท์ (Best, 1970) ดังนี้
 - 2.1 นำคะแนนเต็มทั้งหมดมาแบ่งเป็นช่วงคะแนน (ระดับความเข้าใจคะแนนเต็มทั้งหมด 60 คะแนน) ออกเป็น 5 ส่วนเท่า ๆ กัน คือ

ระดับความเข้าใจน้อยที่สุด คือ ช่วงคะแนนระหว่าง 0.00-12.00
 ระดับความเข้าใจน้อย คือ ช่วงคะแนนระหว่าง 12.01-24.00
 ระดับความเข้าใจปานกลาง คือ ช่วงคะแนนระหว่าง 24.01-36.00
 ระดับความเข้าใจมาก คือ ช่วงคะแนนระหว่าง 36.01-48.00
 ระดับความเข้าใจมากที่สุด คือ ช่วงคะแนนระหว่าง 48.01-60.00

2.2 นำช่วงคะแนนของระดับความเข้าใจ มาจัดลำดับความต้องการได้ดังนี้

ช่วงคะแนนระหว่าง 0.00-12.00	แสดงว่า	มีความต้องการจำเป็น ในระดับมากที่สุด
ช่วงคะแนนระหว่าง 12.01-24.00	แสดงว่า	มีความต้องการจำเป็น ในระดับมาก
ช่วงคะแนนระหว่าง 24.01-36.00	แสดงว่า	มีความต้องการจำเป็น ในระดับปานกลาง
ช่วงคะแนนระหว่าง 36.01-48.00	แสดงว่า	มีความต้องการจำเป็น ในระดับน้อย
ช่วงคะแนนระหว่าง 48.01-60.00	แสดงว่า	มีความต้องการจำเป็น ในระดับน้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยลำดับขั้นตอนของการนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขต
 ของการวิจัย คำนียามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการ
 การวิจัย และลำดับขั้นเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 เครื่องมือ การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

การวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบ

คำบรรยาย

บทที่ 5 สรุป และอภิปรายผล

ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ